DOMSTOLENS DOM (første afdeling)
21. januar 1987 *

I sag 13/84,

Control Data Belgium Inc., belgisk aktieselskab, rue de la Fusée 50, 1130 Bruxelles, ved advokat Ian S. Forrester, Skotland, instrueret af Oppenheimer, Wolff, Foster, Shepard og Donnelly, advokater i Minneapolis og St-Paul, Minnesota, USA, og i Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Jean-Claude Welter, 2, rue Goethe,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, ved Jörn Sack, Kommissionens juridiske tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse hos Manfred Beschel, Kommissionens juridiske tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation, jfr. EØF-Traktatens artikel 173, af beslutning 83/521 af 12. oktober 1983 om fastslåelse af, at indførsel af datamaterne »Control Data — Cyber 170-720 og Cyber 170-750« ikke kan ske med fritagelse for told efter den fælles toldtarif,

har

DOMSTOLEN (første afdeling),

sammensat af afdelingsformanden R. Joliet, dommerne G. Bosco og T. F. O'Higgins,

generaladvokat: Sir Gordon Slynn
justitssekretær: P. Heim

på grundlag af retsmøderapporten og efter mundtlig forhandling den 23. januar 1986,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 25. juni 1986,

* Processprog: Engelsk.

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens justitskontor den 10. januar 1984, har Control Data Belgium Inc. i medfør af EØF-Traktatens artikel 173, stk. 2, anlagt sag med påstand om annullation af Kommissionens beslutning 83/521 af 12. oktober 1983 om fastslåelse af, at indførsel af datamaterne »Control Data — Cyber 170-720 og Cyber 170-750« ikke kan ske med fritagelse for told efter den fælles toldtarif (EFT L 293, s. 24).

2 Det er anden gang, at Domstolen skal tage stilling til, hvorvidt datamaterne »Control Data — Cyber 170-720 og Cyber 170/750« kan betegnes som »videnskabelige instrumenter og apparater« i henhold til artikel 3, stk. 3, i Rådets forordning nr. 1798/75 af 10. juli 1975 om fritagelse for told efter den fælles toldtarif ved indførsel af uddannelsesmæssigt, videnskabeligt eller kulturelt materiale (EFT L 184, s. 1), som ændret ved Rådets forordning nr. 1027/79 af 8. maj 1979 (EFT L 134, s. 1). Ved dom af 17. marts 1983 (Control Data mod Kommissionen, 294/81, Sml. s. 911) udtalte Domstolen, at Kommissionen ved vedtagelsen af beslutning 81/692 af 10. august 1981 om fastslåelse af, at indførsel af de omhandlede apparater ikke kan ske med fritagelse for told efter den fælles toldtarif (EFT L 252, s. 36), ikke havde anvendt præcise kriterier, der kan forenes med de gældende fællesskabsregler, og således ikke havde taget tilstrækkeligt hensyn til de to datamaters særlige objektive tekniske specifikationer. Domstolen fandt dernæst ikke at kunne fastslå på det foreliggende grundlag, at Kommissionen ved tariferingen havde anvendt et kriterium baseret på forskellen mellem den fysiske udformning (»hardware«) og programmellet (»software«), selv om denne forskel kunne være et relevant kriterium. Følgelig annullerede Domstolen den omtvistede beslutning og hjemviste spørgsmålet til Kommissionen til fornyet behandling.

3 I medfør af den af Domstolen afsagte dom udstedte Kommissionen den 12. oktober 1983 den førnævnte beslutning 83/521, som på ny fastslog, at de omhandlede datamater ikke kunne indføres med fritagelse for told efter den fælles toldtarif.

4 Control Data Belgium Inc. — tidligere Control Data Belgium SA NV — har nedlagt påstand om annullation af denne beslutning og har til støtte herfor anført tre anbringender:

1) beslutningen er truffet for sent,

2) Kommissionens undersøgelse af de omhandlede datamaters objektive tekniske specifikationer er mangelfuld, og

3) Kommissionens undersøgelse af den sædvanlige brug i Fællesskabet af de omhandlede apparater er behæftet med fejl.

5 Vedrørende de relevante fællesskabsbestemmelser samt parternes argumenter henvises til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på de enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

Anbringendet om, at Kommissionens beslutning er truffet for sent

6 Sagsøgeren har henvist til artikel 7, stk. 7, i Kommissionens forordning nr. 2784/79 af 12. december 1979 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelserne til forordning nr. 1798/75 (EFT L 318, s. 32), hvori det hedder: »Såfremt Kommissionen seks måneder efter datoen for Kommissionens modtagelse af anmodningen ikke har truffet den i stk. 6 omhandlede beslutning, anses det instrument eller apparat, for hvilket anmodningen er indgivet, for at opfylde betingelserne for toldfritagelse«. Sagsøgeren har anført, at Kommissionens beslutning 83/521 blev vedtaget den 12. oktober 1983 og dermed er vedtaget næsten syv måneder efter afsigelsen af Domstolens dom i den første Control Data-sag (17. marts 1983). Sagsøgeren gør følgelig gældende, at beslutningen skal annulleres, eftersom Kommissionen ikke vedtog beslutningen inden seks måneder efter den nævnte dom.

7 Denne opfattelse kan ikke tiltrædes. Som oplyst af Kommissionen anmodede Belgien ved skrivelse af 7. april 1983 Kommissionen om at iværksætte proceduren i henhold til artikel 7 i forordning nr. 2784/79. Efter forelæggelse af sagen for ekspertgruppen vedtog Kommissionen beslutningen endeligt den 7. oktober 1983, dvs. seks måneder efter tidspunktet for modtagelsen af den nye belgiske anmodning. Beslutning 83/521 ses således at være truffet inden udløbet af fristen i artikel 7, stk. 7, i forordning nr. 2784/79, og beslutningen blev herefter ikke truffet for sent.

Realiteten

8 Sagsøgeren har i det væsentlige anført to anbringender:

a) fejlagtig bedømmelse af de objektive tekniske specifikationer,

b) fejl ved undersøgelsen af den sædvanlige brug af de omhandlede apparater i Fællesskabet.

9 For så vidt angår undersøgelsen af de formål, som apparater af denne art sædvanlig anvendes til, jfr. artikel 5 i den nævnte forordning nr. 2784/79, bemærkes, at en sådan undersøgelse alene skal foretages subsidiært, når det på grundlag af apparatets objektive tekniske kendetegn ikke er muligt klart at afgøre, om der foreligger et videnskabeligt apparat. Heraf følger, at såfremt Kommissionen ikke har undersøgt det omhandlede apparats objektive tekniske specifikationer korrekt, kan den ikke til støtte for sin beslutning henvise til det andet synspunkt vedrørende den industrielle anvendelse af apparater af samme art.

10 Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har foretaget en forkert bedømmelse af datamaternes objektive tekniske specifikationer. Sagsøgeren har navnlig blandt andet anført, at der er tale om en åbenbar misforståelse af den egenskab ved datamaterne, at de kan behandle lange ord. Den mindste dataenhed, der kan behandles i Cyber-datamaterne, er et »ord« på tres »bits«; som følge heraf er datamaterne hovedsagelig egnede til videnskabelig brug, og dette så meget mere som det er muligt at indlæse ord på ethundredeogtyve bits, når maskinerne arbejder med »dobbelt præcision«. Ord af denne længde gør det muligt at udføre komplicerede videnskabelige beregninger hurtigere og mere effektivt. Sagsøgeren har endvidere anført, at det er urigtigt, når det i den femte betragtning til den omtvistede beslutning anføres, at minimumslængden af de ord, der kan behandles (samt regning med flydende komma), er kendetegn, der »på ingen måde er specifikke for de pågældende datamater, men er typiske for alle avancerede datamater«; den af Control Data fremstillede datamat er den eneste type, der er orienteret mod ord på tres bits.

11 Kommissionen har under sagen tiltrådt, at et ord på tres bits, hvorved man opnår en præcision på fjorten decimaler, når der arbejdes med enkelt præcision, er et specielt kendetegn ved Cyber-datamaterne, der klart viser, at de er konstrueret med henblik på særdeles nøjagtige numeriske beregninger. Kommissionen har yderligere under retsmødet udtalt, at den ikke havde taget hensyn til det af sagsøgeren anførte angående den ordlængde, der kan behandles, og at den følgelig

havde udeladt dette argument i forbindelse med den omtvistede beslutning. Herved har Kommissionen imidlertid bemærket, at de ulemper, der følger af, at maskinel ikke kan behandle enheder under tres bits, kan overvindes ved anvendelse af egnet programmel.

12 Det bemærkes indledningsvis, at Domstolen — som allerede fastslået i dommen af 27. september 1983 (Universität Hamburg mod Hauptzollamt Hamburg-Kehrwieder, 216/82, Sml. s. 2771) — ikke kan efterprøve en beslutning, der er truffet af Kommissionen i overensstemmelse med Toldfritagelsesudvalgets udtalelse, medmindre der foreligger åbenbar retlig eller faktisk vildfarelse eller magtfordrejning.

13 Det fremgår af den femte betragtning til den omtvistede beslutning, at Kommissionen har lagt en urigtig antagelse til grund — hvilket den selv har erkendt — idet den ikke har taget behørigt hensyn til sagsøgerens argument vedrørende ordlængden på tres bits. Kommissionen har først senere gjort gældende, at man ved egnet software i vid udstrækning kan råde bod på denne hæmsko for den erhvervsmæssige anvendelse.

14 Kommissionen anfører endvidere i den femte betragtning [1], at »hverken brugen af individuelle funktionelle enheder eller udførelsen af komplekse operationer med høj hastighed [kan] anses som behov, der er særegne for videnskabelig databehandling«. Under retsmødet bestred Kommissionen endvidere sagsøgerens anbringende om, at evnen til at behandle lange ord udelukkende eller hovedsagelig er en fordel for videnskabelig brug, med henvisning til, at der inden for en række industrier, som f. eks. bilindustrien og fly- og rumfartsindustrien, kræves komplicerede numeriske operationer. Kommissionen synes således at have indtaget det standpunkt, at et apparat ikke kan være egnet til videnskabelige formål, hvis det både kan anvendes til forskning og til industrielle formål.

15 I denne forbindelse bemærkes, at Domstolen allerede i dommen af 29. januar 1983 (Gesamthochschule Duisburg mod Hauptzollamt München-Mitte, 234/83, Sml. s. 327) har udtalt, at der ved bedømmelsen af instrumenters og apparaters viden-

1 — I beslutningens engelske version; betragtning syv i den danske version. O. a.

skabelige karakter ikke må anlægges en indskrænkende fortolkning af dette begreb. Dette følger af formålet med den ovennævnte forordning nr. 1798/75, således som dette navnlig kommer til udtryk i første og anden betragtning til forordningen. Forordningens formål er at lette, ikke vanskeliggøre, anvendelsen af den under UNESCO udarbejdede Firenze-aftale af 1952 om indførsel af uddannelsesmæssigt, videnskabeligt og kulturelt materiale.

16 Kriteriet »udelukkende eller hovedsageligt er egnede« i artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 1798/75, som ændret ved forordning nr. 1027/79, indebærer derfor kun, at instrumentet eller apparatet primært skal være egnet til videnskabeligt arbejde, og udelukker ikke muligheden for, at instrumentet eller apparatet også, men sekundært, kan være egnet til andre formål, f. eks. anvendelse i industrien.

17 Følgelig har Kommissionen indtaget et for restriktivt standpunkt, da den lagde til grund, at den blotte omstændighed, at en datamat er konstrueret til behandling af lange ord og derfor kan anvendes i visse industrivirksomheder, er tilstrækkelig til, at den ikke kan fritages for told. Kommissionen burde have overvejet, om disse datamater — fordi de kunne behandle usædvanlig lange ord og udføre komplekse operationer med høj hastighed — hovedsagelig var egnede til brug ved videnskabeligt arbejde, og i bekræftende fald burde den have fritaget dem for told, selv om de også kan anvendes i industrivirksomheder.

18 Beslutning 83/521 vil herefter være at annullere, uden at det er nødvendigt at tage stilling til sagsøgerens øvrige anbringender til støtte herfor.

Sagens omkostninger

19 Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, tilpligtes den part, som taber sagen, at afholde sagens omkostninger. Kommissionen har tabt sagen og bør derfor afholde sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser,

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (første afdeling)

1) **Kommissionens beslutning 83/521 af 12. oktober 1983 om fastslåelse af, at indførsel af datamaterne »Control Data — Cyber 170-720 og Cyber 170-750« ikke kan ske med fritagelse for told efter den fælles toldtarif (EFT L 293, s. 24), annulleres.**

2) **Kommissionen betaler sagens omkostninger.**

Joliet Bosco O'Higgins

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 21. januar 1987.

P. Heim
Justitssekretær

R. Joliet
Formand for første afdeling